MONTSERRAT I EL SEU ENTORN

Després d'un divendres molt plujós i amb certa mandra de sortir...arriba l'hora de la trobada. Posant-hi empenta i la il·lusió de retrobar-nos amb els amics, emprenem camí cap a Montserrat i poc a poc, com per art de màgia a mesura que ens hi acostem la pluja va minvant. El resultat? Un cap de setmana com sempre, divertit, amè, amb totes les activitats complertes i la climatologia...sense fer la guitza!

Els que no heu pogut ser-hi, rebeu des d'aquí una forta abraçada i recordeu que us esperem a Rupit.

DISSABTE.- Un cop preparats, "bocates", cameres,...ben calçats, motxilles a l'esquena i amunt amb el cremallera. Per cert, el nou cremallera de Montserrat ens ha semblat una alternativa molt interessant i còmode per a accedir al monestir. Després d'arribar a dalt i donar un petit tomb, prenem el funicular que puja a Sant Joan per començar la caminada, just al camí que marxa del darrere de la estació cap a la dreta. La caminada, molt bé, tot i no poder gaudir de les meravelloses vistes que ens ofereix l'indret per culpa de la boira, sempre és un plaer caminar per aquestes contrades i admirar tan capritxoses formes naturals. Petits i grans ja de tornada pel pas dels francesos tot arribant al monestir, mig cansats, mig assedegats, però amb la satisfacció a les cares de la fita aconseguida.

Després de dinar els entrepans, ataquem una deliciosa coca de Montserrat acompanyada de cafè o d'uns "carajillos" d'aromes. Cal fer país! I per tal de fer país i ja de camí cap a l'aeri...parem a comprar el famós mató de Montserrat i la seva respectiva mel.

A la tarda, descans ben merescut i cap al capvespre trasllat a la veïna població de Collbató, on després de sopar força be al restaurant La Torre, ens en anem a dormir. Demà més.

DIUMENGE.- Un cop esmorzats i preparats, emprenem camí cap a les coves de Salnitre, per tal de visitar-les. La guia ens les mostra i ens explica com s'han anat formant mil i una curioses formes d'estalactites, d'estalagmites, columnes i forats. La visita ha estat entretinguda i força curiosa. Una vegada més la natura ens sorprèn gratament.

A l'hora de dinar, en una esplanada adient, hem pogut fer el ja famós vermut, el cafè del comiat i hem gaudit del sol, la qual cosa últimament és d'agrair!

Finalment el nostre sincer agraïment per la Policia Local de Collbató, sempre es d'agrair l'hospitalitat, la simpatia i l'eficiència que ens van demostrar. Gràcies.